

Een stoomtreiler op de rotsen

Drie mannen verdronken

DE EERSTE BERICHTEN.

Dinsdag bereikte het schrikkelijk nieuws Oostende, dat een Oostendsche vlschtreiler op de rotsen vastzat en dat het een van de eenheden was van de reederij « Pêcheries à Vapour ».

Aanstands op inlichtingen uitgegaan.

De reederij had twee telegrammen uit Engeland ontvangen, de eerste van een agentschap en de tweede van M. Louis Dedrie, kapitein van de O.99 « Jeanne ».

De eerste telegram meldde lakonisch dat het schip in den nacht, om 11.30 uur, op de rotsen, dichtbij Whitby, tusschen Newcastle en Hull, geloopt was.

De kapitein en tien mannen van de bemanning waren gered. Drie slachtoffers vielen te betreuren, namelijk de machinist Charles Verburgh, woonachtig te Breddene, Maurice Vandewalle, matroos, en John Derette, scheepsjongen.

Deze twee laatste lijken waren reeds gevonden.

Woensdag morgen vertrok M. Raymond Bauwens ter plaatse.

GERUCHTEN EN PERSBERICHTEN.

Woensdag morgen was er maar van een ding spraak langs de kade. De bladen hadden het schrikkelijk nieuws aangebracht van het ongeluk.

Weldra begonnen zich vertelsels rond te spreiden en zoo wist men te verhalen dat de machinist en de scheepsjongen van schrik overleden waren.

Een Engelsch blad, verslag uitbrengend over het geval, zegde dat het vaartuig maandag nacht vast geloopt was ter oogte van Keldhove Steel Point, op 3 mijlen afstand van Whitby.

De reddingsboot werd te water gelaten. Er was een geweldige zee. De reddingsboot met de inzittenden, gelukte er nochmans in zijn normalen weg te volgen tot dicht bij de kust toen een zware zee het licht vaartuig kwam omverwerpen. De veertien inzittenden te water werpend.

De meeste opvarenden gelukten erin al zwemmend of al spartelend het vasteland te bereiken met uitzondering van den machinist, een matroos en de scheepsjongen.

De lijken van deze twee laatste personen werden teruggevonden.
Toen de reddingsploeg van Whitby op de hoogte gesteld werd van het ongeluk werd de reddingsboot aanstonds uitgezeten maar kwam slechts ter plaats toen de overlevende Oostendsche visschers de kust bereikt hadden.

DE BEMANNING.

Hieronder geven wij de samenstelling van de bemanning weder :
Kapitein : Louis Dedrie.
Stuurman : François Falise.
Matrozen : Maurice Vande Walle, Frans Deswelgh, Prosper Vigne, A. Geronpré, dienstdoende marconist.
Kok : Pieter Van Loo.
Lichte matroos : Albert Easton.
Jongen : John Derette.
Machinist : Karel Verburgh.
1ste stoker : Jules Dildick.
2de stoker : Henri Coenye.
Trimmer : M. Zeebrouck.
Aan boord bevond zich ook een passasjer, M. Arthur Roosens.

De CLACHTOFFERS.

De machinist Karel Verburgh werd te Moere geboren op 1 Oktober 1878 en was woonachtig 155, Groenendyk.

De matroos Maurice Vande Walle, werd te Oostende geboren op 24 Juli 1908 en was woonachtig, 43, Warschaustraet. Over enkele jaren werd zijn vader ook het slachtoffer van een zeeramp toen hij het zijn vaartuig op een mijn stootte.

De jongen John Derette, werd te Glasgow geboren op 26 Maart 1915 en was woonachtig 16, Vindictevekaan. Hij

was nog maar onlangs van den « Ibis » naar de visscherij overgekomen.

DE REIS.

De « Jeanne » was op 3 Februari uit Oostende vertrokken met bestemming voor de Moray Firth alwaar de vischvangst gepleegd werd.

Zij was dan ook op haar terugreis met een goede vangst visch toen het ongeluk gebeurde. Woensdag morgen moest het schip te Oostende verkoopen. Alles was goed aan boord.

VERDERE INLICHTINGEN.

De engelsche bladen gaven Donderdag morgen verdere berichten omtrent het schrikkelijk ongeluk.

De treiler « Jeanne » strandde tijdens een geweldigen storm, nabij « Keldhove » Point », een der gevaarlijkste plaatsen van de Engelsche kust.

De kapitein van het in nood verkeerende schip, Lodewijk Dedrie, gaf dadelijk bevel het reddingsbootje te water te laten.

De treiler had namelijk zijn schroef verloren en dreefde, op elk oogenblik, door de woeste golven te worden meegeleurd.

De bemanning, veertien koppen, nam plaats in het reddingsbootje, dat echter kantelde, met het gevolg dat de veertien visschers te water geraakten. Toen begon de strijd tegen den dood. Slechts elf man bereikten de kust al zweimmende.

De geredde visschers bevinden zich te Kettleiness.

DE ENGELSCHIE REDDERS.

De reddingsbrigade van Punswick speelde een heldhaftige rol gedurende dit bewogen zeedrama.

Ondanks het woeste weder voer de kranige bemanning den Belgischen treiler ter hulp, mar toen zij, na een fellen strijd tegen de golven, het schip naderde, stelde zij vast dat de visschers den treiler verlaten hadden.

De kapitein van den Engelschen reddingsboot, een oude zeebonk, raadde onmiddellijk wat er gebeurd was. Hij haastte zich met zijn boot kustwaarts en hielp onderweg de Vlaamsche visschers uit hun neteligen toestand.

Ook ontdekte hij de lijken van Verburgh en Deretter.

WAT HET ONDERZOEK ALDAAR UITWIJST.

Te Whitby werd een medisch-wettelijk onderzoek ingesteld met betrekking tot de slachtoffers van het ongeluk. De kapitein verhaalde in welke omstandigheden het ongeluk gebeurde.

De « coroner » (soort onderzoeksrechter), velde volgende uitspraak :

Verburg en Vaude Walle zijn verdronken; Deretter is gestorven tengevolge van de koude.

De « coroner » heeft er bij gevoegd : « dat de kapitein zijn plicht vervuld had maar dat hij nu weet dat, zoo de bemanning zoo spoedig het vaartuig niet verlaten had, zij gered waren geweest door de reddingsboot van Punswick.

LAATSTE BERICHTEN.

M. Raymond Bauwens, die zich ter plaatse begeven had, heeft Woensdag avond uit Engeland naar de Reederij getelefoneerd om enkele bijzonderheden te geven nopens het ongeluk.

De boot zou tweemaal ongeslagen zijn en het was de eerste maal dat de machinist Verburgh in de golven verdween.

Het blijkt dat het derde slachtoffer ook opgevischt is en dat de drie lijken Donderdag morgen ter aarde besteld worden in bijzijn van de overlevende bemanning en onder grooten toeloop van volk.

Men is nog niet tot bij het schip kunnen geraken om de schade te schatten en na te gaan of er nog iets te redden valt.

22. 1932